

без изключение, ситуация, аргументи, че гордиевият възел може само да се разсича, но е напълно безполезно той акуратно да се разплита. Затова и на всички жизнени проблеми некрофилът винаги, по принцип отговаря с разрушение и никога не действа съзидателно, предпазливо и грижовно. За него при всички положения именно вещите създават човека, правят го нещо повече и по-различно от другите и поради това некрофилът винаги предпочита да **има**, вместо да **бъде** личност, индивидуалност и човек с главна буква. А тази одиозна доминация на имането над това да бъдеш детерминира не само конкретно ситуативен маниер на постъпване, но тя е продукт и отражение и на тоталността на човешкия характер и на човешката личност³.

Некрофилът в изследванията на Е. Фром широко употребява във вербалната и невербалната си проява и комуникация такъв семиотичен и семантичен лексикален пласт, който има определено отношение към деструктивността, към профанното и нечистото. В неговата комуникативност тази особена фаворизация на мъртвото, умъртвяващото се, разлагащото се, гниещото, деструктуриращото се има винаги израз в съответен (стабилен или ескалиращ количествено) лексикален контингент на инвективни, пейоративни и др. термини, лингвистични и паралингвистични конструкции.

Разбира се, **некрофилската поведенческа интенция и реактивност не са продукт единствено от нарушена нервно-психична нормологичност. Те са продукт и на отрицателно влияещи социални фактори: на деформирана семейна и възпитателна среда, на социална среда, в която ценностно-нормативните стожери отвеждат личностното развитие в различен от необходимия за действителен просперитет на човешкото в човека лабиринт. Те са отражение и специфичен репродуктор и на недостатъка от животоутвърждаващи настроения и житейски стремежи, на обстановката на безнадеждност и господство на репресивно-разрушителните сили и модели на реактивност, на компенсаторна реактивност и своеобразна херметизация в собствения индивидуален свят и изолираността му от този на другите хора. Затова некрофилията е израз на неживия живот, на неправилно и неизцяло изживяния живот, резултат от несполучливите опити за преодоляване на собствения нарцисизъм и безразличието към другите. Нес-**